

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 72: Đoạn Hoặc Tất Phải Khổ Hạnh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 005)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Đoạn hoặc tất phải khổ hạnh.】

Điểm này vô cùng quan trọng. Vì sao vậy? Tại sao mê hoặc lại chẳng thể đoạn trừ? Đó là do lòng tham quá nặng. Thấy người khác mặc chiếc áo mới, mình cũng muốn có; thấy người ta lái chiếc xe tốt, mình cũng muốn theo. Ngày ngày thay đổi kiểu cách, ngày ngày chú trọng chất lượng cuộc sống, ngày nay lại bàn đến việc chạy theo thời thượng; phải biết rằng đó chính là ma, là yêu ma quỷ quái. Chúng ta sao có thể học theo chúng? Quyết chẳng thể học theo, chẳng thể mắc mưu chúng. Mánh khéo của chúng là thời thời khắc khắc đến dụ dỗ bạn, thời thời khắc khắc làm bạn mê muội. Người học Phật phải nâng cao cảnh giác, quyết không để bị chúng làm cho mê hoặc.

Cho nên phải tu khổ hạnh. Khổ hạnh chính là hạ thấp mức độ hưởng thụ đời sống vật chất của chúng ta xuống một chút. Việc hạ thấp này mang lại lợi ích rất lớn:

- **Thứ nhất:** Đối với thế gian này không còn luyến lưu. Đời sống của tôi trôi qua trong gian khổ, nên hy vọng sớm được về thế giới Cực Lạc, không còn tâm tham luyến.

- **Thứ hai:** Đó chính là quảng độ chúng sinh, làm tấm gương cho chúng sinh thấy, để người khác nhìn vào mà phát tâm giác ngộ. Chẳng phải bạn không có tiền, chẳng phải bạn không có năng lực, mà là có tiền nhưng vẫn sống khổ hạnh như thế. Vậy tiền đó dùng làm gì? Dùng để bố thí, để giúp đỡ tất cả chúng sinh, làm những việc có ý nghĩa này, để chúng sinh đều được hưởng phước của bạn. Chúng ta tự mình giảm bớt sự hưởng thụ, nhường phần phước ấy cho chúng sinh, để chúng sinh lấy bạn làm mẫu mực.

Từ đó có thể biết, cái gọi là Bồ Tát – nói một cách chân thực – chính là phải làm một tấm gương tốt cho tất cả chúng sinh; đó chính là Bồ Tát.

Hàng xuất gia, Đức Thích Ca Mâu Ni Phật đã làm một tấm gương tốt. Hàng Bồ Tát tại gia, nếu bạn làm kinh doanh, bạn phải làm một hình mẫu, một tấm gương bậc nhất trong giới thương trường trên toàn thế giới. Bạn làm công nhân, bạn phải là tấm gương, là hình mẫu tốt nhất trong giới công nhân. Bạn làm học sinh, bạn phải là tấm gương tốt trong hàng ngũ bạn bè cùng trường; đó gọi là Bồ Tát. Mọi phương diện đều đúng như pháp, tu học đúng lý đúng pháp, đó gọi là tu hành, gọi là học Phật.

Do đó, Phật pháp phải được thực hành ngay trong đời sống, chẳng phải chỉ niệm đầu môi chót lưỡi. Niệm đầu môi thì không thể thành tựu, mà phải làm cho bằng được. Nếu quả thật làm được, thân tâm bạn sẽ thanh lương tự tại, trí tuệ tăng trưởng mỗi ngày, pháp hỷ sung mãn, đạt được sự thọ dụng vô lượng. Chẳng phải bảo bạn mỗi ngày tụng bao nhiêu bộ kinh, niệm mấy vạn câu Phật hiệu, niệm đến mệt lả mà vẫn khởi vọng tưởng, vẫn sinh phiền não; học Phật như thế là vô dụng, không thể thành tựu được.

Thế Tôn ở nơi đây diễn xướng ra hình dáng này để khởi xướng, thật chẳng đơn giản! Cho nên phải biết rằng, khổ hạnh đối với tự thân tuyệt đối có lợi, mang lại lợi ích lớn nhất cho sức khỏe thân tâm. Đừng cho rằng hiện nay có nhiều nhà khoa học, đặc biệt là các y gia, ngày ngày phát biểu trên báo đài, truyền hình, giảng cầu về dinh dưỡng, thứ này bổ bao nhiêu, thứ kia chất lượng thế nào. Xin thưa với chư vị, đó đều là yêu ma quỷ quái, dùng mọi cách khiến bạn khởi tâm động niệm, khiến bạn dấy lên tham-sân-si, khiến tiền trong túi bạn đều bị chúng lừa sạch. “Vi-ta-min” (Vitamin), thực chất là “duy tha mạng” (duy trì mạng sống của kẻ khác), chẳng phải “duy ngã mạng” (nuôi mạng sống của tôi); mạng của tôi mất rồi, mà kẻ khác lại được nuôi dưỡng. Thế nên học Phật có lợi ích, học Phật thì thông minh, khai trí tuệ rồi sẽ không bị lừa gạt.

Bạn hãy nhìn xem, trong cửa Phật có biết bao bậc cổ đại đức, đời sống của các Ngài vô cùng đơn giản. Trong mắt chúng ta, những thứ đó chẳng có chút dinh dưỡng nào, vậy mà các Ngài thân thể khỏe mạnh trường thọ, thể chất tốt hơn chúng ta rất nhiều.

Như Lão Hòa thượng Hư Vân, tôi tuy chưa từng gặp Ngài, nhưng khi tôi giảng kinh tại Hồng Kông, tôi nghe các đồng tu ở đó kể lại – vì khi Ngài ở Hồng Kông, họ thường xuyên gần gũi nên biết rõ sinh hoạt của Ngài. Hòa

thượng Hư Vân mỗi năm chỉ hớt tóc một lần, tóc Ngài rất dài; mỗi năm cũng chỉ tắm một lần. Chúng ta ba ngày không tắm là thân thể đã hôi hám đầy mồ hôi, còn Ngài mỗi năm tắm một lần mà trên thân lại tỏa hương thơm thanh khiết, không hề có mùi khó chịu. Đó là do thể chất khác biệt. Người ta ăn trà thô cơm lạt, chúng ta nhìn vào thấy chẳng có chất gì, vậy mà thể chất lại tốt đến thế. Chúng ta ngày ngày chú trọng dinh dưỡng, ngày ngày đòi hỏi thuốc bổ, mà thân lại đầy mồ hôi hôi hám, đây đều là sự thật.

Vì vậy, nhất định phải thấu hiểu rõ ràng. Sau khi minh bạch rồi, bạn mới yêu thích khổ hạnh, mới tán thán khổ hạnh và phát nguyện tu khổ hạnh. Thật tốt đẹp thay! Thật đỡ tốn bao công sức! Chẳng cần bận tâm lo nghĩ chút nào, như thế mới đạt đến thân tâm khỏe mạnh, không phân biệt, không chấp trước, tất cả tùy duyên, khi đó mới đạt được sự đại tự tại.